

Lovudkast, da vil det af, hvad der alt er anført, fremgaa, at Udcastet i mange Retninger af Mindretallet maa erkjendes for tilfredsstillende, idet det paa de fleste Punkter raader Bod paa de fremhævede Mangler og gjør dette paa en efter Mindretallets Formening moderat og hensigtsmæssig Maade.

Det er en Selvsølge, at det forelagte Forslag — lige saalidt som noget andet — har kunnet tilfredsstille alle de tildels modstridende Fordringer, som Mindretallets enkelte Medlemmer, som det vil fremgaa af Betænkningen fra ifjor, kunde have ønsket tilfredsstillende. Men i Erkjendelsen af det Onskelige i en snarlig Ordning af de heromhandlede vigtige Formaal, samt af de Fortrin, Lovforslaget paa mange Punkter frembyder, have samtlige Medlemmer af Mindretallet dog troet at kunne slutte sig til dette, naar den ved samme tilføjede Ordning gennem nogle Ændringer, navnlig Fodfolket vedrørende, blev bragt nærmere til det nu Bestaaende, end Forslaget antyder.

Medens nemlig Mindretallet maa yde Bestræbelserne for at søge de nuværende Reservebatailloners Kampdygtighed forøget ved at formere alle Batailloner, hvis Bestemmelse er at deltage i Forsvaret i 1ste Linie, som Liniebatailloner, al Anerkjendelse, kan det ikke i denne Foranstaltning se nogen Støtte for en selv mindre Indskrænkning i Fodfolkets Styrke. De Opgaver, som den i Motiverne til Lovforslaget om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme udviklede Forsvarsplan stiller i Udsigt, ville efter Mindretallets Formening i og for sig gjøre en Formindsfelse i Liniehærens Styrke utilraadelig. Men her til kommer yderligere, at hele Spørgsmaalet med Hensyn til de Befæstningsanlæg m. m., hvortil Forsvaret skal støttes, og deres eventuelle Styrkelse og Karakter endnu maa betragtes som saa svævende, at en Formindsfelse af det levende Forsvar ikke kan tilraades.

Mindretallet er saaledes paa dette Punkt i Uoverensstemmelse med Lovforslaget og maa tilraade Ætinget at holde fast ved det bestaaende Antal af Linie- og Reservebatailloner, og altsaa i Analogi med Lovforslaget at fastsætte Fodfolkets Liniestyrke til 30 Batailloner.

Naar Mindretallet til dette Forslag maa knytte et andet med Hensyn til Formationen af disse 30 Batailloner i større Hæregener, da vil den Uoverensstemmelse med Regjeringsforslaget, som herved fremtræder, formentlig være mere tilsyneladende end reel, idet det maa anses for givet, at Bevarelsen af de 30 Batailloner maa medføre en anden Formation end den i Forslaget omhandlede, nemlig som den i 1872 foreslaaede af 5 Brigader, hver bestaaende af 2 Regimenter à 3 Batailloner. At Mindretallet fremsætter Forslag i denne Retning, vil finde sin naturlige Begrundelse i det af samme hævdede Princip, at

man ved Revisionen bør rokke saa lidt som muligt ved de bestaaende Forhold og i hvert Fald gjøre Overgangen til de nye Forhold saa simpel og let som muligt. Dette Princip vil nemlig for det heromhandlede Punkts Vedkommende ske Fyldest derved, at de nuværende Halvbrigader, hvis Batailloner alt nu paa saa mange Maader ere knyttede til hverandre, bringes under en fælles Kommando.

Et andet Punkt, hvori Mindretallet tror at burde foreslaa Ætinget en Ændring i det foreliggende Lovforslag, er Uddannelsen ved Fodfolket. Mindretallet, der med Hensyn til dette Punkt skal henholde sig til den i Mindretallets Betænkning ifjor fremsatte Motivering, ser nemlig ingen Grund til at ombytte den Uddannelse, som Hærløven af 1867 foreskriver, med den i Lovforslaget foreslaaede. Dels anser man det nemlig for ubehøvet, under vore almindelige Forhold at begynde Rekrutuddannelsen ved Fodfolket før i Begyndelsen af Mai Maaned, dels formener man, at Uddannelsen vil taale ved at berydes de for Bevæggelser i Terrainet gunstigste Maaneder, dels kan man endelig ikke anse Rekrutbatailloners Deltagelse i større, samlede Øvelser, forinden de ere øvede i Terrainet, for at være nyttig. Mindretallet skal derfor foreslaa Ætinget ogsaa i denne Henseende at forblive ved det Bestaaende, dog, for den større Del af Mindretallets (Navn, Scavenius, Thomsen og Lermoes) Vedkommende, med den Forandring, at de større Øvelser henlægges til September som den Tid paa Aaret, der bedst egner sig for Bevæggelser i Terrainet saavel ved Garnisonerne som ved større Sammendragning af Tropper. Den Forøgelse i den fortsatte Æjeneste, som ved den sidstnævnte Foranstaltning foranlediges i Sammenligning med, hvad den nuværende Hærløvs fordrer, opveies ved, at Mindretallet ligesom Lovforslaget kun foreslaar at indskalde indtil 4de Mars Mandskab, saa at den samlede Æjenestetid for det længst til Æjeneste værende Mandskab selv med denne Forøgelse paa det Nærmeste bliver uforandret, men henlagt til en tidligere, altsaa en for den Børnepligtige heldigere Periode.

En anden Del af Mindretallet (Dinesen, Gad og Lermansen) lægger saa stor Vægt paa, at Æjenestetiden for Fodfolkets Mandskab ikke i nogen Retning forøges, lige saavel som paa, at Udgifterne ikke blive større end høist nødvendig, at den anser det for rettest ogsaa for de samlede Øvelser Vedkommende at blive staaende ved Hærløvens Bestemmelser og saaledes at afholde disse aarligt i Juni og Juli Maaneder i Lett, hvorved den fortsatte Æjeneste for Mandskabet ved Fodfolket indskrænktes til $8\frac{2}{3}$ Maaned, og hvorved Udgifterne i en tilsvarende Grad formindskes.

At der ved en Del af Mindretallets Forslag vil fremkaldes en noget forøget Udgift, er en Selvsølge. Da der imidlertid her foruden enkelte